

KARPE

D'IES

IES ESCULTOR EN FRANCESC BADIA

FOIOS ALBALAT ALBUIXECH

8é CURS

DESEMBRE DE 2015

22

A L'IES FEM...

DIA INTERNACIONAL PER A L'ELIMINACIÓ DE LA VIOLÈNCIA CONTRA LES DONES
Hui és 25 de novembre, Dia Internacional per a l'Eliminació de la Violència contra les Dones.

Tots els dies són 25 de novembre, perquè tots els dies hem de tenir present les dones que pateixen violència masclista.

A l'Estat espanyol cents de milers de dones pateixen maltractaments cada any. Enguany hem assistit als assassinats de 75 dones i 12 xiquetes, al País Valencià.

En dènou anys, 1.378 dones han sigut assassinades per homes que deien estimar-les. La violència contra les dones és la primera causa de mort prematura entre les dones d'entre 15 i 44 anys a tot el món, per davant de la suma de les morts provocades pel càncer, la malària, els accidents de trànsit i les guerres.

Tots els dies hem de lluitar contra aquesta xacra. Per a nosaltres les víctimes són més que un número. Són vides arrabassades, somnis truncats, històries perdudes. Hui estan amb nosaltres totes elles. Les que pateixen violència, les que ja no poden parlar, aquelles que han pogut eixir d'eixe infern i les que no. Totes. Les nostres veus seran les seues, el nostre crit el seu. Un crit contra aquesta barbàrie que és la violència cap a les dones.

Aquestes morts són la conseqüència final d'unes relacions basades en la desigualtat i la falta de respecte d'una societat que considera diferents xics i xiques. L'educació en igualtat és la base. La gelosia i el control no són una prova d'amor!

Una societat que permet que ens assassinem pel fet de ser dones és una societat malalta. Les xifres del terrorisme masclista són terribles. És una realitat que ens deixa sense paraules.

Però no podem callar, el silenci ens fa còmplices. Prou de violència contra les Dones!!

25 DE NOVEMBRE DIA CONTRA LA VIOLÈNCIA MASCLISTA

El passat dia 25 de novembre recordarem les víctimes de violència masclista i férem molts actes al llarg de les setmanes següents per a intentar foragitar de la nostra societat aquesta xacra.

FULL EXPLICATIU PER ALS TUTORS

25 de novembre: DIA CONTRA LA VIOLÈNCIA DE GÈNERE!!!

Les activitats al voltant del DIA CONTRA LA VIOLÈNCIA DE GÈNERE per als alumnes de l'IES es faran en una sessió de les tutories 24 i 26 de novembre. Es proposen les següents activitats:

CURS	ACTIVITAT
1 ESO	TÒPICIS RELACIONATS AMB LA VIOLÈNCIA DE GÈNERE. PINTAR IMATGES
2 ESO	TÒPICIS RELACIONATS AMB LA VIOLÈNCIA DE GÈNERE. ESCRIURE UNA MÀ COM AQUESTA
3 ESO 4 ESO 1FPB/2FPB	TÒPICIS RELACIONATS AMB LA VIOLÈNCIA DE GÈNERE. FER FRASES PER COMPLETAR EL MURAL DE #NoDónaIgual
BATXILLERAT	TEXTOS O NOTÍCIES RELACIONATS AMB LA VIOLÈNCIA DE GÈNERE. ESCRIURE EN CINTA LILA

ACTIVITAT CONJUNTA DE TOTS ELS GRUPS: fer un mural amb totes les mans del centre contra la VIOLÈNCIA DE GÈNERE, semblant a:

Dimecres dia 25 a l'hora del pati

DONES DEL DOLOR

M'agradaria que la teua boca fóra d'argila color canyella per modelar-la amb fruïció i dibuixar-hi el somriure que el dolor va esborrar fa tant de temps.

M'agradaria que els teus cabells foren onades de mar per passar-hi lentament els dits i retrobar les il·lusions que un dia s'hi ofegaren.

M'agradaria que les teues pupil·les esdevingueren prunes maragdes per pintar-los la dolçor que les llàgrimes s'emportaren en silenci, i que les teues mans s'assemblaren a les branques d'olivera per abraçar-les amb desesper i impedir que el vent turmentat les arrabassara.

M'agradaria que el teu pit es convertira en roca de penya-segat per construir-hi una cova on arreceraria el teu cor mutilat.

M'agradaria que el teu nom fóra un clam i un murmuri, un udol i un somriure per dir al món que la teua vida perduda batega ara més que mai en la molsa, humida de llàgrimes, dels nostres cors adolorits.

M'agradaria això per vosaltres, dones del dolor.

M'agradaria això; que estiguéreu totes ací...

M.J. BOLTA

Som uns estudiants de 2n de batxillerat de l'assignatura Fonaments de l'Empresa, i estem participant en un projecte multidisciplinar i internivell, que es dedica a l'organització de les representacions teatrals que es realitzaran durant el curs al centre, mitjançant la creació d'una empresa cooperativa.

- Els nostres objectius són fomentar la cultura clàssica i el plurilingüisme a l'institut, i millorar les relacions entre els alumnes de diferents matèries i els seus professors.

- Per altra banda, volem aprendre el funcionament d'una empresa, i per tant treballarem per àrees funcionals com si fórem una empresa real, ho farem d'una manera democràtica en la qual tots els socis de la cooperativa tenim un vot. D'aquesta manera, començarem a prendre decisions i a tenir un com-

promís dins d'un grup de treball, a part de fomentar la creativitat i la iniciativa personal per resoldre els problemes que sorgeixen.

- Tenim molta il·lusió i ganes de treballar, amb un projecte diferent, a més d'haver un bon ambient de treball. És una assignatura en què adquirim coneixements diferents als d'altres assignatures ja que aprenem el funcionament de la creació d'una empresa començant de zero des d'un punt de vista pràctic.

-També al ser alumnes de quatre matèries distintes, podem aportar al projecte coneixements distints.

- Finalment estem aconseguint l'ajuda d'altres entitats tant públiques com privades a més de participar en projectes d'innovació com la "Primavera Educativa."

Alumnes de Fonaments d'administració i gestió.

2n de Batxillerat.

Ara com ara, aquestes són les impressions dels assajos que portem fins ara:

Enguany els departaments de grec, francès, economia i tecnologia han decidit fer un projecte En Conjunt. Per primera vegada l'obra de teatre té més ajuda. Els alumnes de grec i francès faran l'actuació amb el suport dels alumnes d'economia de 2n de Batxillerat, que s'han encarregat de formar una cooperativa. El departament de tecnologia s'encarregarà de construir el material necessari. Enguany l'obra de teatre tracta sobre Prometeu, que va ser un tità que furtà el foc de l'Olimp i el va donar als humans. Zeus va castigar Prometeu per aquest acte de traïció, però en la nostra obra Zeus li donarà una oportunitat per alliberar-se: demanarà a Prometeu que demostre que la humanitat ha sabut aprofitar el foc dels déus.

Cosmin Botoaca

PROYECTO EN CONJUNTO

Cada año tenemos una nueva obra de teatro de griego. Yo personalmente he podido ver dos que me parecieron muy trabajadas, con una gran participación y esfuerzo por parte de los alumnos y del profesorado encargado de llevar a cabo esta actividad. Este año se interpreta la historia del mito de Prometeo, pero añadiendo un toque de humor que seguro gustará a todo el mundo. Como participante he de decir que todos estamos colaborando mucho a la hora de hacer que salga perfecta, y será un placer interpretarla delante de mi instituto.

Pablo Alarte

Hemos elegido el mito de Prometeo porque muestra el origen y el sentido del progreso en la historia de la humanidad, así como la importancia de la libertad y la rebeldía frente al poder. La obra la realizaremos a final de curso y esperamos que sea todo un éxito. Os esperamos.

Álex Escobar

Hemos creado una empresa de teatro, en la cual el departamento de ámbito práctico se encarga de construir el mecanismo para el escenario y su mantenimiento. Para ello, hemos construido una plataforma giratoria. Para nosotros lo más difícil ha sido idear un sistema para que la plataforma gire pero no se traslade. Está siendo muy interesante este proyecto porque hemos cooperado todos, nos encontramos realizando el siguiente paso: pintar y decorar la plataforma.

Sheila Alcañiz Lopez 4º PDC

LLEGIM RODOREDA

Tres-cents espectadors escoltem Rodoreda.

Vam seure un dimecres d'examen a les butaques del Micalet, i al començar ens vam endur una enorme sorpresa: no es tractava de la típica representació amb personatges de tot tipus i una gran escenografia; més bé, era un escenari buit, amb un piano, una màquina d'escriure i quatre cadires.

L'art de seure's front una màquina d'escriure, poder fer-la brillar i tocar la sensibilitat dels lectors, la tenen molt pocs, i gràcies a les cinc actrius que ens obriren una finestreta a la seua obra, podem dir que Rodoreda, la té. Cada una d'aquestes dones és capaç d'acarar-se amb la màquina i amb el públic, i posar-se en la pell de l'escriptora, per recordar tot allò que ha viscut i li ha portat a escriure els escrits que ara gaudim.

Els textos, dels fragments de l'obra que lligem, carregats de temes com l'amor, el pas del temps, la infantesa, l'alegria, etc. i de moments íntims de l'autora, els seus sentiments, fan que poguem veure-la, sentir-la de més a prop i amb més complicitat. A la representació, es recullen curts fragments de la seua gran obra, que desperten l'emoció i fan que els espectadors reaccionem, reflexionem.

M'agraden les actrius, la seua claredat, les seues veus, el seu valencià, la seua dedicació i entusiasme, i, sobretot l'esforç que fan mantenint viva Rodoreda, i narrant-nos els seus escrits. Malgrat tot, el punt clau, la diferència, la marca, sens dubte, el piano, la pianista. Acompanyant les veus, les històries, sentiments, la soledat dels personatges que moltes voltes simulen o encarnen Mercè Rodoreda. La música completa i fa encaixar totes les peces que componen la nostra protagonista: ella i els seus escrits. Records i records, que ens fan endur-nos una impressió des d'un altre punt de vista, més personal. Si he de dir com pense que és Rodoreda, diria, -pel que sé de la seua vida- que és una dona amb autonomia, patidora però forta, i molt profunda, també nostàlgica i, en conclusió treballadora, culta i valenta.

Vam seure un dia d'examen a les butaques del Micalet, i en acabar vaig emportar-me una gran sorpresa, però sobretot, un gran record.

L'obra és un breu repàs per la vida de Mercè Rodoreda i per una mostra dels seus contes. Cadascuna de les actrius passarà en algun moment per la seua taula per recordar. Es posarà en la seua pell per parlar de la infantesa, de jardins, d'amor, de literatura, del pas del temps, de la mort. escoltaran amb fruïció les paraules de l'escriptora i aquestes evocaran en elles el seu propi món, un breu repàs també dels seus records.

DISSENYEM

DEP. D'INFORMÀTICA

L'alumnat de 3r d'ESO d'Informàtica ha elaborat un guió multimèdia que haurà de servir de base per a, una vegada vist el programari d'edició d'àudio i vídeo, crear un curtmetratge. Un dels elements fonamentals d'aquest guió és l'storyboard, treball que han realitzat a través de la ferramenta online StoryboardThat. Ací podeu veure un bon exemple. Fixeu-vos que no es tracta d'un còmic perquè apareixen títols i comentaris i com juga amb diferents tipus de plànols.

PANTALLA_01		VEU EN OFF: «Aubé va anar i ena se era bati e ho tamplificava vela guerra ate aforpe a don poble»
PANTALLA_02		VEU EN OFF: «Iha ni, estava escalfem t'era la zona de for amb l'unic companya de lee l'ogaa hama galdó»
PANTALLA_03		VEU EN OFF: «Oa eocaa va emsir un ecoral par dell de la cambra...»
PANTALLA_04		VEU EN OFF: «...itor acampada se va a...»
PANTALLA_05		VEU EN OFF: «Adehor de va emtir moll, clarament una paleor que anaven a laci cap allà i se va adonar que an un l'ine l'adine que anaven a robar...»
PANTALLA_05		(LA VELLA SORPRESA)
PANTALLA_06		VEU EN OFF: «Com que estava sola mo emia ningu que la pogués ajudar, se va prom'a pensar...»
PANTALLA_07		«LA VELLA COMENÇA PER BAVAR TROBAT UNA SOLUCIÓ»
PANTALLA_08		VEU EN OFF: «I em se parava m'ho més, ehen va anara la porta del rebat i començava a cridar...»
PANTALLA_08		(ELS LLADRES ESPANTATS)
PANTALLA_10		(ELS LLADRES FUGINTS)
PANTALLA_11		VEU EN OFF: «Dregró, a veeguda la vella a la zona de for, va començar a rucera m'g gane l'abidat. I, contem que encara hi...»
PANTALLA_12		(ED)
PANTALLA_13	<p>GUIÓ ORIGINAL: Joan Amades Folblora de Catalunya. Rondallística.</p> <p>GUIÓ MULTIMÈDIA: Núria Tamarit i Núria Örengo</p> <p>DIRECCIÓ: Núria Tamarit i Núria Örengo</p> <p>VESTUARI: Rosa Alcácer</p> <p>CÀMARA: Juan Manuel Tamarit</p> <p>(CRÈDITS)</p>	

EIXIM...

**VISITA DELS
ALUMNES DE 1r
D'ESO A LA
PISTA DE
PATINATGE DE
BONAIRE ELS
DIES 10 I 11 DE
NOVEMBRE**

LA KARPE D'IES 22 COMPTA AMB EL SUPORT ECONÒMIC DE L'AMPA DE L'IES PER A L'EDICIÓ IMPRESA. GRÀCIES.

VISITEM L'ALBUFERA

El dia 21 d'octubre els alumnes de 1r A i 1r C vam anar d'excursió amb els mestres de biologia al Tancat De La Pipa (l'Albufera).

Vam eixir a agafar l'autobús a les 9:00, i a l'arribar al moll, vam agafar dues barques (una per al xics i una altra per a les xiques) i vam anar cap al Tancat De La Pipa. Una vegada hi vam arribar, dues monitores ens van fer un recorregut pel Tancat De La Pipa, però ens van dir que primer havíem d'esmorzar. Quan vam acabar d'esmorzar, ens vam dividir en dos grups: 1r A i 1r C. Els de 1r C vam anar cap a la zona de depuració natural, i en el camí vam trobar uns italians molt simpàtics que ens van donar uns prismàtics per vore les aus. Pel camí vam vore moltes aus, i gràcies als prismàtics, vam poder mirar-les més de prop. Després d'anar a la zona de depuració, vam anar a l'alt d'un edifici per vore una àguila des d'un telescopi. Allí dalt la monitora els va explicar la història del nom del Tancat De La Pipa: l'amo d'aquell lloc estava fart que tots els de l'horta hagueren de parar-se per poder enrotllar el paper del tabac, aleshores va dur pipes de fumar perquè no tardaren tant fumant. Quan vam baixar de l'edifici, ens van ensenyar el circuit de bombeig del Tancat De La Pipa. Finalment, vam agafar les barques per anar una altra vegada al moll on estaven els autobusos esperant-nos per tornar a l'institut.

Andreu Molina-Javier Rojas i Gustavo Serra

1r ESO C

OPINEM...

A tenor de los atentados terroristas acontecidos en París el pasado mes de enero en la revista *Charlie hebdo* rescaté un libro muy interesante que aborda con bastante lucidez una de las causas que más conflictos ha generado a la humanidad a lo largo de su historia.

El libro comienza así:

Desde que dejé Líbano en 1976 para instalarme en Francia, cuántas veces me habrán preguntado, con la mejor intención del mundo, si me siento “más francés o más libanés”. Y mi respuesta es siempre la misma: “¡ Las dos cosas!” Y no porque quiera ser equilibrado o equitativo, sino porque mentiría si dijera otra cosa. Lo que hace que yo sea yo, y no otro, es ese estar en las lindes de dos países, de dos o tres idiomas, de varias tradiciones culturales. Es eso justamente lo que define mi identidad. ¿Sería acaso más sincero si amputara de mí una parte de lo que soy?

Por eso a los que me hacen esa pregunta les explico con paciencia que nací en Líbano, que allí viví hasta los veintiséis años, que mi lengua materna es el árabe, que en ella descubrí a Dumas y a Dickens, y Los Viajes de Gúlliver, y que fue en mi pueblo de la montaña, en el pueblo de mis antepasados, donde tuve mis primeras alegrías familiares y donde oí algunas historias en las que después me inspiraría para mis novelas. ¿Cómo voy a cortar los lazos que me unen a él? Pero por otro lado hace veintidós años que vivo en la tierra de Francia, que bebo su agua y su vino, que mis manos acarician, todos los días, sus piedras antiguas, que escribo en su lengua mis libros, y por todo eso nunca podrá ser para mí una tierra extranjera.

¿Medio francés y medio libanés entonces? ¡De ningún modo! La identidad no está hecha de compartimentos, no se divide en mitades, ni en tercios o en zonas estancas. Y no es que tenga varias identidades: tengo solamente una, producto de todos los elementos que la han configurado mediante una <dosificación> singular que nunca es la misma en dos personas.

En ocasiones, cuando he terminado de explicar con todo detalle las razones por las que reivindico plenamente todas mis pertenencias, alguien se me acerca para decirme en voz baja, poniéndome la mano en el hombro: “Es verdad lo que dices, pero en el fondo, ¿qué es lo que te sientes?”

Durante mucho tiempo esa insistente pregunta me hacía sonreír. Ya no, pues me parece que revela una visión de los seres humanos que está muy extendida y que a mi juicio es peligrosa. Cuando me preguntan qué soy <<en lo más hondo de mí mismo>>, están suponiendo que << en el fondo>> de cada persona hay sólo una pertenencia que importe, su <<verdad profunda>> de alguna manera su <<esencia>> que está terminada para siempre desde su nacimiento y que no se va a modificar nunca; como si lo demás, todo lo demás – su trayectoria de hombre libre, las convicciones que ha ido adquiriendo, sus preferencias, su sensibilidad personal, sus afinidades, su vida en suma – no contara para nada. Y cuando a nuestros contemporáneos se los incita a que << afirmen su identidad>>, como se hace hoy tan a menudo, lo que se les está diciendo es que rescaten del fondo de sí mismos esa supuesta pertenencia fundamental, que suele ser la pertenencia a una religión, a una nación, una raza o una etnia, y que enarbolan con orgullo frente a los demás.

Los que reivindican una identidad más compleja se ven marginados....

Identidades Asesinas, 1998 Amin Maalouf

Desgraciadamente el pasado día 13 de noviembre la ciudad de París volvió a sufrir otro ataque indiscriminado.

J.A. RAMÍREZ

MANIFESTEM...

Per desgràcia hem hagut de realitzar alguns actes molt a pesar nostre, com ara el minut de silenci que vàrem fer el dilluns 14 de novembre després dels atemptats ocorreguts a París un divendres 13.

ENTREVISTEM

El passat mes d'octubre el nostre company Ferran Garcia es jubilà. Els alumnes de l'última tutoria (1r d'ESO D) li feren aquesta entrevista.

--Com van ser i quan els teus inicis de mestre?

Va ser l'any 1979 en el col·legi públic Cervantes de València.

--Per què eres mestre? És fàcil?

Perquè m'agrada moltíssim la professió i em divertisc, a més, pense que l'educació és una eina molt forta per a canviar la societat.
Si t'agrada és molt fàcil i gratificant però si no t'agrada és molt complicat.

--T'haguera agradat tindre un altra professió?

Si no haguera sigut mestre m'haguera dedicat a l'agricultura.

--Què té de bo ser mestre? I dolent?

Moltes coses com vore com alguns alumnes reaccionen, canvien d'actitud, i s'enganxen en l'educacio.Per a vore com les persones tenen un futur, també té de bo vore l'interés que aconseguixes despertar en els alumnes.

--T'ho passes bé fent classes?Sempre ha sigut així?

Sí, sí.

--Quants anys has treballat?

38 anys.

--Has fet equip directiu en alguna escola?

Sí, en el Carraixet, 6 anys de director i 14 de cap d'estudis.

--Quina matèria t'agrada més ?

Història i Geografia.

--Què trobaras a faltar quan deixes de treballar?

Els alumnes .

--Què faràs a partir d'ara?

Viatjarem, faré activitats en la universitat i em dedicaré a l' agricultura ecològica.

CREEM...

El curs passat Núria Orengo intentà fer un final al llibre del nostre company Enric Senabre. Heus-ne ací el resultat...

A PUNT DE VACANCES

Els alumnes de la classe de 2nC estaven nerviosos, perquè s'acostava l'estiu i l'excursió a PORTAVENTURA. El darrer dia, els meus companys no volien fer classe i volien passar-ho bé. Demanaren al professor anar al pati. Però Gerard va dir que no perquè faltava un tema del qual encara no havíem parlat. Tots vàrem començar a cridar i a fer males cares... però Gerard es va quedar quiet. A poc a poc el soroll va anar disminuint. Quan vam callar, Gerard començà a parlar sobre el tema dels mòbils. El mòbil és un mitjà de comunicació molt comú, comenta Gerard, però es pot utilitzar inadecuadament, per fer cosses inapropiades. De sobte, Andreu va interrompre:

-El mòbil no pot tindre res mal... Si només tenim Internet.

-El mòbil pot tindre moltes coses mal com, per exemple, hi ha persones que utilitzen Internet per a crear pàgines falses, pàgines de violadors i d'assassins, també per a traure diners a la gent. Internet té coses bones però també una part mala- va explicar Gerard.

-Però es pot utilitzar per a fer coses bones- va afegir Polo.

-Nosaltres els mòbils sol els utilitzem per a Instagram, Snap, etc...- digué Nuria Ruiz , Lidia, Marta i Lorena.

Gerard va dir que no havíem de pujar fotos perquè era perillós.

-Jo no puc pujar fotos, perquè no tinc mòbil, hahahaha.- va comentar Xuso.

Tots vam riure.

-Hahaha que penós- va afegir Oscar.

Ja era quasi l'hora i com que era l'última classe amb Gerard, ens va preguntar qui anàvem a PORTAVENTURA. Varem alçar tots la mà.

-Jo pujaré al Zambala, és molt impressionant- va dir Noa.

-També al Dragon Kan!- va afegir Andrea.

-Nosaltres ens comprarem

la targeta per a fer

menys cua- afegiren Mireia, Sandra i Maria.

-Nosaltres també!- comentaren David i Victor.

-Jo no... jo em compraré la polsera- digué Kike

-Jo també- replicà Aida.

Aleshores Najoua i Clàudia van dir: nosaltres no.

-I jo amb Núria Orengo- va continuar Helena.

Finalment va sonar el timbre i ens en vàrem anar tots.

DISSENYEM

Uns dels usos més habituals dels programes d'edició d'imatges de mapa de bits és la realització de muntatges. Uns de vegades són divertits; altres intenten millorar les fotos i també n'hi ha carregats de polèmica per la seua falta d'ètica, rigor o presència d'un clar objectiu manipulador. En aquest cas l'alumnat havia de disposar una bústia a la vora d'un camí i que semblara real; i a més que inclogueren un element personal. El resultat és digne d'enviar a un famós programa de misteri...

PABLO ALARTE

Uns dels usos més habituals dels programes d'edició d'imatges de mapa de bits és la restauració de fotos que, pel temps o per un mal ús, s'han fet malbé. Es tracta d'eliminar esclatxes i àrees que han perdut el color. L'alumnat també ha après que de vegades una restauració pot esdevenir polèmica. El present treball ha sigut elaborat per l'alumnat més avançat que, en una espècie de broma, han imitat una d'aquestes restauracions.

LAURA CARDELLS

I PLANTEM

Κήπος Έσπερίδων, Jardí de les Hespèrides

La mitologia grecoromana ha arribat a l'hort de l'institut! El passat 4 de desembre l'alumnat de l'Aula de Convivència va inaugurar el nostre Jardí de les Hespèrides amb la plantació d'una olivera, l'arbre de la deessa Atena, que ens donarà tota la força i la saviesa necessàries per a estudiar i aprendre cada dia.

LA GAULLIBÉRIE

Visite du lycée Jean Perrin de l'île de la Réunion.

Le jeudi 26 novembre, nous ont visité des étudiants français du lycée Jean Perrin de l'île de la Réunion. L'île est à sept cents kilomètres de Madagascar, dans l'océan Indien. Ils nous ont parlé et montré leur île, leur nourriture et leurs plats typiques de La Réunion. Son économie est basée sur la canne de sucre. Son climat est tropical. Il y a deux volcans sur son territoire.

À midi, nous sommes allés à la cantine et nous avons mangé une délicieuse paella et comme dessert des mandarines. Les élèves réunionnais ont beaucoup aimé. Nous avons parlé, rigolé avec les élèves qui ont chanté des chansons créoles avec la guitare. (2^oBac).

La visite du jeudi passé a été très intéressante parce que nous avons pu nous rencontrer des jeunes d'une autre culture. On a ri beaucoup, parce qu'ils étaient très spirituels. On aimerait répéter l'expérience. Ils ont chanté et ils nous ont appris des chansons de sa culture créole. On a mangé une paella avec eux et on a joué aussi au foot ensemble, ça été très drôle. Génial!! (1^oBac)

Le jeudi dernier a été magnifique parce que l'on s'est bien amusés avec les élèves réunionnais; c'était pour eux leur première visite en Espagne. Ils ont joué de la guitare et on a chanté. On a pratiqué le français. Le matin quand nous nous sommes réveillés nous étions un petit peu nerveux parce que nous allions recevoir la visite d'un groupe d'élèves français! Nous avons découvert un peu la culture de la Réunion et ils nous ont surpris parce qu'ils connaissaient un peu de la culture valencienne. Nous avons partagé une journée merveilleuse.

C'est une expérience que nous aimerions répéter.

C'est une expérience fantastique, géniale!

4^t d'ESO

BONIBES LESSES

EXPOSICIÓ DE TREBALLS DEL SISTEMA SOLAR D'ALUMNES DE 1r D'ESO